

ဆက်ဦးအံ့—ဤအဋ္ဌကထာ၌ “ဉာဏ်ထက်လျှင် ထိုနေရာမှာပင် ချပေးလိုက်” ဟု ညွှန်ပြသဖြင့် “ဉာဏ်မထက်၍ တဏှာနှင့်ရမည့်သူ မဟုတ်လျှင် ဖြည်းဖြည်းမှရအောင် ကျက်ပါစေ” ဟု ခွင့်ပြုရာရောက်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ဆယ်ပါးကိုလည်း ဘုရားမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ချပေးရမည်ဟု ဆို၏။ ဘုရားမိန့်တော်မူပုံကား— အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သာမဏေရာနံ ဒသသိက္ခာပဒါနိံ ဘေသု စ သာမဏေရေဟိ သိက္ခိတုံ၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိံ ။ပ။ ဇာတရူပ ရဇတပ္ပဋိဂ္ဂဟဏာ ဝေရမဏိံ” ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်။

မှတ်ချက်။ ။ပါဠိတော်၌ “ဝေရမဏိံ” ဟု ရတ္တိံ ကဲ့သို့ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ပြထားသည်မှာ “အနုဇာနာမိ + သိက္ခာပဒါနိံ = သိက္ခာပုဒ်တို့ကို + ခွင့်ပြုတော်မူ၏” ဟူသော အပေါင်းဝါကျ၌ သိက္ခာပဒါနိံနှင့် လိုက်အောင် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သိက္ခာပုဒ် ၁၀-ပါးသရုပ်ကို ရေတွက်၍ ပြရာ၌ကား “ဝေရမဏိံ” ဟု ပဌမာဝိဘတ်ဖြင့်သာ ပြခွင့် ရှိသည်။ ပါဠိတော်အတိုင်း အတိအကျ သင်ပြလိုလျှင်လည်း ပါဠိမြန်မာ ၂-မျိုးလုံး သင်ပြသင့်ပါသည်။

ပါဠိလိုချည်း သင်ပြခြင်းကား ပါဠိကို နားမလည်သော မြန်မာကလေးများအတွက် အကျိုးမရပါ။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “တနိ ပါဠိယံ အာဂတနယေန ဥဂ္ဂဟေတုံ အသက္ကောန္တဿ ယာယ ကာယစိ ဘာသာယ အတ္ထဝသေနပိ အာစိက္ခိတုံ ဝဋ္ဋတိ = ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပါဠိတော်လာသော နည်းဖြင့် သင်ယူခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော သာမဏေများ အတွက် မည်သည့်ဘာသာနှင့်မဆို အနက်အဓိပ္ပါယ်အား